

Došašće

Došlo je Došašće. Kakvo pogodno vrijeme za osvježenje želje, nostalgije, iskrene čežnje za dolaskom Kristovim!, za njegovim svakodnevnim dolaženjem u tvoju dušu s Euharistijom!

27.11.2011.

Došlo je Došašće. Kakvo pogodno vrijeme za osvježenje želje, nostalgije, iskrene čežnje za dolaskom Kristovim!, za njegovim svakodnevним dolaženjem u tvoju

dušu s Euharistijom! – “Ecce veniet” – evo ga dolazi!, ohrabruje nas Crkva.

Kovačnica, 548

Pogledajte prema gore i podignite glave jer se približuje

vaše Otkupljenje (Lk 21, 28), čitali smo u Evandjelu.

Adventsко vrijeme vrijeme je nade.
Široko polje našeg

kršćanskog poziva, to jedinstvo života, čiji je živac prisutnost

Boga, našega Oca, može i mora biti svednevna stvarnost.

Ne bih vam želio ništa više reći ove prve nedjelje u adventu,

kada počinjemo brojati dane koji nas još dijele od

rođenja Spasiteljeva. Razmatrali smo stvarnost kršćanskog

zvanja: kako je Gospodin u nas usadio povjerenje da čovjeka dovede do svetosti, da ga približi, da ga pripoji Crkvi, da proširi kraljevstvo Božje u sva srca. Gospodin hoće da budemo predani, vjerni, tankoćutni, puni ljubavi. On želi da budemo sveti, posvema sveti, sasvim Njegovi.

Susret s Kristom, 11

Da bismo čuli Boga

Ako pogledamo u Sвето Pismo, vidjet ćemo da je poniznost bitan uvjet da bismo čuli Boga. U smjernih je mudrost, stoji u Mudrim izrekama. Poniznost znači da se vidimo onako kakvi jesmo, bez

šminke i bez pretvaranja. I kad shvatimo svoju bijedu, otvorit

ćemo se u Božjoj veličini, a to je
zapravo naša veličina.

Čisto srce Marijino bilo je Božjim
milosrđem pretvoreno

u svetost: Duh Sveti sići će na te, sila
Previšnjega zasjenit

će te; zato će se dijete koje ćeš roditi
zvati svetim,

Sinom Božjim. Marijina poniznost je
plod neshvatljive i

neizmjerne milosti, koja je
očovječenjem druge osobe

Presvetoga Trojstva poprimila oblik
u krilu nevino začete,

uvijek djevičanske Majke.

Prijatelji Božji, 96

Neprijatelja naše duše

Danas počinje advent i dobro je da smo se sjetili zasjeda

tih neprijatelja naše duše: nesređene putenosti i ljenive lakoumnosti; zastranjivanja razuma koji se opire Gospodinu;

oholog ponosa, koji gasi ljubav prema Bogu i stvorenjima.

Sva takva ponašanja duha jasne su zapreke i njihova je razorna

moć golema. Zato nam liturgija dopušta zazvati božansko

milosrđe: *Tebi, o Gospodine, podižem srce svoje. Moj Bože,*

uzdam se u Te. Ne daj da ikada propadnem. Ne daj da se moji neprijatelji nada mnom vesele (Ps 25, 1-2).

To smo molili u pristupnoj molitvi. A u antifoni Prikazanja

kazujemo: *Ti si mi nada da neću propasti!*

Sada kad se približava vrijeme spasa utješno je zastati

nad riječima svetoga Pavla:*Onda se pojavi dobrota i*

čovjekoljubivost Boga, našeg Spasitelja, i doneće nam spas ne

zbog pravednih djela koja činimo, nego zbog svoga milosrđa

(Tit 3, 4-5).

Susret s Kristom, 7

Iesus Christus, Deus Homo, Isus Krist, Bog-Čovjek. To

je jedno od magnalia Dei (Dj 2, 11), od velikih Božjih djela

koja moramo promatrati sa zahvalnošću prema Gospodinu,

koji je došao da donese mir na zemlji
ljudima dobre volje

(Lk 2,14) – svim ljudima koji svoju
volju poistovjećuju s

voljom Božjom: ne samo bogatima i
ne samo siromašnima;

svim ljudima, svoj braći! Jer mi smo
svi braća u Isusu, djeca

Božja, Kristova braća: njegova majka
i naša je majka.

Susret s Kristom, 13
